

Warszawa, dn. 29 sierpnia 2019 r.

DYREKTOR GENERALNY
SŁUŻBY WIĘZIENNEJ

DG.P.23.2019

Dot. DWOiP-III.071.1.2019

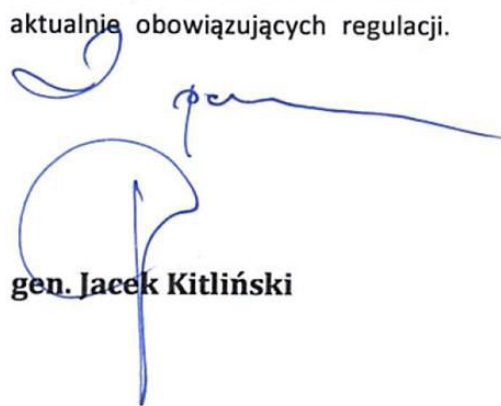
Pan
Czesław Tuła
Przewodniczący Zarządu Głównego
Niezależnego Samorządnego
Związku Zawodowego
Funkcjonariuszy i Pracowników
Służby Więziennej

Szanowny Panie Przewodniczący

W załączeniu przesyłam projekt zmiany ustawy o Służbie Więziennej będący realizacją Porozumienia zawartego w dniu 19 listopada 2018 r. pomiędzy Ministrem Sprawiedliwości a NSZZF i PW (wersja z dnia 29 sierpnia br.).

Proponujemy jednocześnie, by przesłanki ustalania, przyznawania, cofania dodatku funkcyjnego oraz rodzaju stanowisk i pełnionych funkcji, na których on przysługuje, zostały wypracowane w ramach dalszych spotkań zespołu kadrowo-płacowego oraz uzgodnień legislacyjnych w projekcie rozporządzenia. Podobnie warunki i tryb przyznawania dodatków do uposażenia zasadniczego o charakterze stałym zostanie przesłany do konsultacji niezwłocznie po przygotowaniu projektu rozporządzenia.

Jednocześnie informuję, że trwają prace koncepcyjne nad innymi zmianami w ustawie o Służbie Więziennej, których konieczność wynika z oceny aktualnie obowiązujących regulacji. Po ich zaakceptowaniu, zostaną one przesłane do konsultacji.

gen. Jacek Kitliński

Wykonano w 3 egz.:

1. Adresat + zał.
2. BPR CZSW
3. aa

U S T A W A

z dnia 2019 r.

o zmianie ustawy o Służbie Więziennej

Art. 1. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1427 i) wprowadza się następujące zmiany:

1) w **art. 58**:

a) w ust. 1:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „a) 5% uposażenia zasadniczego - po 2 latach służby,
- b) 10% uposażenia zasadniczego - po 5 latach służby,
- c) 15% uposażenia zasadniczego - po 10 latach służby,
- d) 20% uposażenia zasadniczego - po 15 latach służby,
- e) 30% uposażenia zasadniczego - po 20 latach służby,
- f) 35% uposażenia zasadniczego - po 25 latach służby,
- g) 40% uposażenia zasadniczego - po 30 latach służby;”

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- „3) dodatek służbowy, którego wysokość nie może przekroczyć 50% otrzymywanego uposażenia zasadniczego i dodatku za stopień, z uwzględnieniem ust. 2e i ust.2f;”

- dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

- „4) dodatek funkcyjny.”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy ustalaniu wysokości dodatku za wysługę lat funkcjonariuszy uwzględnia się:

- 1) okresy służby w Służbie Więziennej;
- 2) okresy służby w Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Urzędzie Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Policji, Biurze Ochrony Rządu, Służbie Ochrony Państwa i Państwowej Straży Pożarnej;

- 3) okresy służby w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) okresy traktowane jako równorzędne ze służbą w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej i Służbie Więziennej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz.U. z 2019 r. poz. 288, 730, i);
- 5) okresy zakońzonego zatrudnienia wykonywanego w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym w danym zawodzie lub na danym stanowisku;
- 6) inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają wliczeniu do okresu pracy lub służby, od którego zależą uprawnienia pracownicze lub wynikające ze stosunku służbowego.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2g w brzmieniu:

„2a. Do wysługi lat uwzględnianej przy ustalaniu wysokości dodatku za wysługę lat funkcjonariuszy, zwanej dalej „wysługą lat”, zalicza się okresy zakońzonego zatrudnienia wykonywanego w niepełnym wymiarze czasu pracy proporcjonalnie do sumy świadczonych w tych okresach wymiarów czasu pracy obowiązujących w danym zawodzie lub na danym stanowisku, nie więcej jednak niż okres wykonywanego zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy.

2b. Okresy zatrudnienia wykonywanego w niepełnym wymiarze czasu pracy na podstawie art. 186⁷ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz.U. z 2019 r. poz. 1040) traktuje się jak okresy zatrudnienia wykonywanego w pełnym wymiarze czasu pracy.

2c. Do wysługi lat nie zalicza się okresów służby i pracy, za które nie przysługiwało uposażenie, wynagrodzenie lub zasiłek na podstawie przepisów o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, a także okresów zawieszenia w czynnościach służbowych, zgodnie z art. 198 ust. 1 pkt 3.

2d. Przepisu ust. 2c nie stosuje się do okresów służby i pracy, za które nie przysługiwało uposażenie, wynagrodzenie lub zasiłek na podstawie przepisów o

świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa w przypadku gdy funkcjonariusz, także przed podjęciem służby w Służbie Więziennej:

- 1) korzystał z urlopu udzielonego w celu sprawowania opieki nad małoletnim dzieckiem, przewidzianego w przepisach prawa pracy;
- 2) korzystał z urlopu bezpłatnego udzielonego w związku z wyjazdem za granicę wspólnie z małżonkiem przeniesionym tam w celu pełnienia służby albo pracy w przedstawicielstwie dyplomatycznym, urzędzie konsularnym, stałym przedstawicielstwie przy Organizacji Narodów Zjednoczonych, instytucie polskim lub innej misji państwowej;
- 3) korzystał z urlopu bezpłatnego udzielonego na okres kształcenia w Krajowej Szkole Administracji Publicznej, jeżeli okres ten zaliczono w zakresie wszelkich uprawnień pracowniczych zgodnie z art. 6 ust. 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1991 r. o Krajowej Szkole Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego (Dz.U. z 2019 r. poz. 1388);
- 4) prowadził indywidualne gospodarstwo rolne lub pracował w takim gospodarstwie na zasadach określonych w ustawie z dnia 20 lipca 1990 r. o wliczaniu okresów pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym do pracowniczego stażu pracy (Dz.U. poz. 310).

2e. Wysokość dodatku służbowego jest uzależniona od:

- 1) stopnia trudności, złożoności, efektów i sposobu realizacji zadań wykonywanych przez funkcjonariusza oraz dodatkowych obowiązków służbowych;
- 2) zajmowanego stanowiska służbowego;
- 3) ostatniej opinii służbowej poprzedzającej ustalenie wysokości dodatku służbowego;
- 4) niekaralności funkcjonariusza lub rodzaju orzeczonej kary dyscyplinarnej.

2f. W przypadkach uzasadnionych szczególną złożonością, charakterem lub efektami służby lub dodatkowymi obowiązkami, Minister Sprawiedliwości może przyznać Dyrektorowi Generalnemu, a pozostałym funkcjonariuszom Dyrektor Generalny, dodatek służbowy w wysokości przekraczającej 50% otrzymywanego uposażenia zasadniczego i dodatku za stopień; wysokość dodatku służbowego nie może być wyższa niż 75% otrzymywanego przez funkcjonariusza uposażenia zasadniczego i dodatku za stopień.

2g. W razie nabycia prawa do dodatku funkcyjnego więcej niż jednego tytułu, przysługuje on z jednego tytułu, w wyższej wysokości.”,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania dodatków do uposażenia zasadniczego o charakterze stałym, uwzględniając w szczególności w przypadku:

- 1) dodatku za wysługę lat – sposób dokumentowania okresów oraz ustalania lub zmiany wysługi lat, a także sposób zaokrąglania jego wysokości;
 - 2) dodatku za stopień - wysokość tego dodatku ustalaną w stawkach miesięcznych;
 - 3) dodatku służbowego:
 - a) przesłanki i warunki jego ustalania i podwyższania;
 - b) przesłanek i warunki jego obniżania w zależności od zmiany lub ustania przesłanek uzasadniających ustalenie wysokości lub podwyższenie wysokości dodatku służbowego,
 - c) termin obniżenia dodatku służbowego,
 - d) sposób zaokrąglania jego wysokości;
 - 4) dodatku funkcyjnego - wysokość tego dodatku ustalaną w stawkach miesięcznych oraz przesłanki jego ustalania, przyznawania, cofania oraz rodzaju stanowisk i funkcji, na których on przysługuje.”;
- 2) w **art. 60c** w ust. 1 po wyrazie „lekarskim” dodaje się wyrazy „łącznie powyżej 30 dni w roku kalendarzowym”;
- 3) po art. 208e dodaje się **art. 208f** w brzmieniu:
- „Art. 208f. 1. Funkcjonariuszowi od 15 roku służby w Służbie Więziennej, spełniającemu wymogi określone w ust. 3, przyznaje się świadczenie motywacyjne w wysokości 500 zł miesięcznie.
2. Przyznane świadczenie motywacyjne wzrasta o 100 zł z upływem każdego kolejnego roku służby.
3. Warunkiem przyznania świadczenia motywacyjnego jest posiadanie przez funkcjonariusza aktualnej pozytywnej opinii służbowej poprzedzającej przyznanie świadczenia motywacyjnego, od której sporządzenia upłynęło nie więcej niż 2 lata.
4. Świadczenia motywacyjnego nie przyznaje się w sytuacji gdy:

- 1) wymierzono funkcjonariuszowi orzeczeniem karę dyscyplinarną od dnia jej uprawomocnienia;
- 2) wydano funkcjonariuszowi prawomocną opinię służbową o:
 - a) niewywiązywaniu się z obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku, stwierdzonym w okresie służby stałej,
 - b) nieprzydatności na zajmowanym stanowisku w okresie służby stałej.

5. Świadczenie motywacyjne cofa się w sytuacji gdy:

- 1) wymierzono funkcjonariuszowi orzeczeniem karę dyscyplinarną od dnia jej uprawomocnienia;
- 2) wydano funkcjonariuszowi prawomocną opinię służbową o:
 - a) niewywiązywaniu się z obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku, stwierdzonym w okresie służby stałej,
 - b) nieprzydatności na zajmowanym stanowisku w okresie służby stałej,
- 3) wydano ostateczną decyzję o zawieszeniu funkcjonariusza w czynnościach służbowych;
- 4) absencja w służbie funkcjonariusza wynosi co najmniej nieprzerwanie 60 dni.

6. Przyznanie świadczenia motywacyjnego lub jego cofnięcie następuje od najbliższego miesiąca po miesiącu, w którym zostały spełnione warunki określone w ust. 3 lub 5.

7. Po ustaniu przesłanek uzasadniających cofnięcie świadczenia motywacyjnego, przepis ust. 3 stosuje się.”.

Art. 2. Dodatek za wysługę lat w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą ustala się z urzędu funkcjonariuszom pełniącym służbę w dniu wejścia w życie ustawy na podstawie dokumentów zgromadzonych w jego aktach osobowych, w wysokości przysługującej od dnia 1 stycznia 2020 r. Ustalenie wysokości dodatku za wysługę lat oraz jego wypłata następuje w terminie do dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, nie później jednak niż w dniu ustania stosunku służbowego.

Art. 3. Funkcjonariuszowi spełniającemu wymogi określone w art.208f ust. 3 przyznaje się świadczenie motywacyjne w terminie miesiąca od wejścia w życie ustawy, w wysokości uwzględniającej staż służby w Służbie Więziennej w dniu wejścia ustawy w życie. Jego wypłata następuje w terminie do dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, nie później jednak niż w dniu ustania stosunku służbowego.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.